

Libris.RO

Respect pentru oameni și țări

Lev Tolstoi

**POVEȘTI
ȘI
POVESTIRI**

Editura REGIS

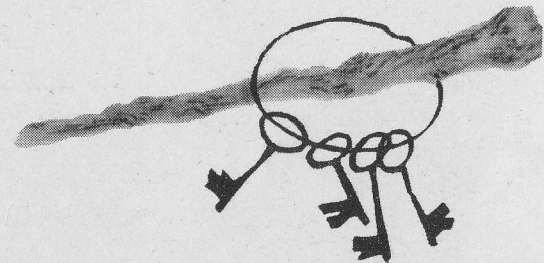
Cuprins

Povestiri	5
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Creanga de alun	11
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Câinele lui Iacob	19
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Cum a fost prins ursul	22
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Păsărica	27
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Cei trei urși	31
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Filopok	37
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	

Povestea unui băiețel care n-a fost luat la oraș	43
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	
Bunicul cel bătrân și nepoțelul	46
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	
Pisoiul.....	49
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Cum a urnit mujicul un pietroi	52
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	
Ursul în căruță	54
(Trad. de P. Creția și I. Dumbravă)	
Cum s-a dat hoțul în vileag	57
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	
Leul și cățelușa	60
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Ariciul și iepurele	63
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	

Vrabia și rândunelele.....	68
(Trad. de P. Creția și I. Dumbravă)	
Broasca țestoasă	69
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	
Bâtlanul, peștii și racul.....	73
(Trad. de P. Creția și I. Dumbravă)	
Mălinul	75
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	
Corbul și puii lui	78
(Trad. de P. Creția și I. Dumbravă)	
Vaca	82
(Traducere de P. Creția și T. Solescu)	
Rechinul.....	88
(Traducere de Valeria Sadoveanu)	

Coperta și ilustrații
Clelia Ottone

POVESTIRI

*

Un băiețel s-a jucat și a spart din nebăgare de seamă o ceașcă scumpă. Nu l-a văzut nimeni. A venit tata și l-a întrebat:

— Cine a spart-o?

Băiețelul, deși tremura de frică, a răspuns:

— Eu.

Tatăl i-a zis atunci:

— Îți mulțumesc că ai spus adevărul.

*

A plecat odată capra pe câmp, după mâncare, iar pe iezi i-a închis în colibă și le-a poruncit să nu deschidă nimănui. Le-a spus așa:

— Numai când o să auziți glasul meu, atunci să deschideți.

Lupul a ascultat tot, a venit la ușă și și-a prefăcut glasul după cel al caprei:

— Copilași, deschideți, a venit mama și v-a adus de mâncare.

Copilașii s-au uitat pe fereastră și au spus:

— Glasu-i al mamei, dar picioarele sunt ale lupului; să nu-i deschidem!

*

Un șoricel a ieșit la plimbare. S-a plimbat prin curte și apoi s-a întors iar la maică-sa:

— Să știi, măicuță, că am văzut două

animale: unul rău de tot și altul bun.

Mama l-a întrebat:

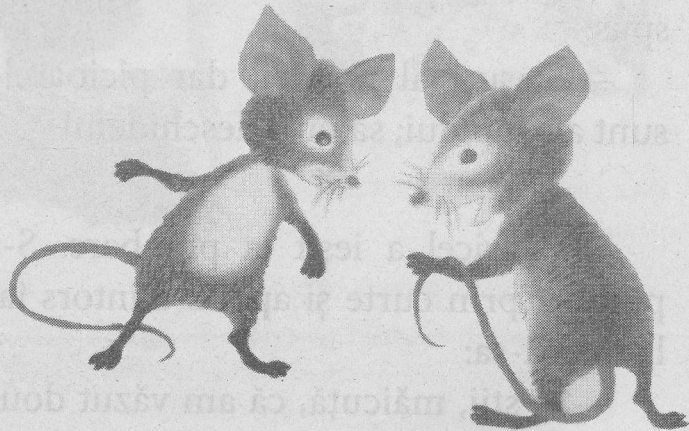
— Cum erau animalele astea?

Șoricelul i-a răspuns:

— Cel rău se tot învârte prin curte. Are picioare negre, moț roșu, ochi holbați și cioc încovoiat. Când am trecut pe lângă el, a căscat gura, a ridicat un picior și a strigat așa de tare, că de spaimă nici n-am știut încotro s-o apuc.

— Acela-i cocoșul, a răspuns șoricioaica cea bătrână. Nu face rău nimănui, de el să nu te temi. Ei, dar celălalt?

— Celălalt stătea culcat și se încălzea la soare. Are gâtul alb și piciorușele moi,

cenușii. Își linge blănița de pe piept și când se uita la mine abia mișca din codiță.

Șoricioaica cea bătrână a spus:

— Tare mai ești prost. Apoi acela e chiar motanul.

*

Doi țărani s-au dus împreună la vânătoare.

Unul se coborî într-o văgăună și îi strigă de acolo celuilalt:

- Vino-ncoace, am prins un urs!
- Trage-l până aici!
- Da' n-am să-l pot trage!
- Atunci vino-ncoace singur!
- Păi nu-mi dă drumul, vrea să mă mănânce.

*

Pisica s-a culcat pe acoperiș și și-a strâns lăbuțele sub ea. O păsărică s-a așezat alături. Nu sta aproape, păsărico, pisicile sunt viclene!

CREANȚA DE ALUN

A fost odată un negustor bogat, care avea trei fete. Într-un rând s-a pregătit să plece el după marfă și le-a întrebat pe fete ce vor să le aducă. Cea mare l-a rugat să-i aducă mărgele, a doua a cerut un inel, iar cea mai mică a spus:

— Nu-mi trebuie nimic. Dacă îți vei aduce aminte de mine, adu-mi și mie o creangă de alun.

A plecat negustorul. Și-a terminat treburile și i-a cumpărat fetei celei mari mărgele, iar celei de-a doua un inel.

Trece el la întoarcere printr-o pădure și-și aduce aminte că fata cea mică n-a cerut nimic altceva decât o creangă de alun. Coboară din căruță să rupă una.

Deodată zărește într-un tufiș o creangă de alun, dar nu o creangă

obișnuită, ci una cu alune de aur pe ea.

Își spuse atunci negustorul: "Iată un dar frumos și pentru fata mea cea mică și cuminte". A aplecat creanga și a rupt-o. Pe dată a răsărit, ca din pământ, un urs, l-a apucat pe negustor de mână și i-a spus:

—Cum ai îndrăznit să rupi creanga mea? Acum am să te mănânc.

Negustorul s-a speriat și i-a răspuns:

— N-aș fi luat creanga, dacă nu m-ar fi rugat fata mea cea mai mică.

Se răzgândi atunci ursul:

—Du-te acasă, dar ține minte: cine te va întâmpina întâi, pe acela ai să mi-l dai mie.

Negustorul i-a făgăduit, și ursul i-a dat drumul. Pe urmă, negustorul a pornit mai departe și a ajuns acasă.

Cum a intrat în curtea casei sale, i-a ieșit fuga înaintea fata lui cea mică și iubită. Negustorul și-a adus aminte că i-a făgăduit ursului pe ființa care-i va ieși în

întâmpinare și i s-au înmuiat picioarele.

El a povestit apoi tot ce i s-a întâmplat și că ursul ia cerut să i-o dea pe fata cea mică. Cu toții au început să plângă.

— Nu plângeți - spuse atunci mama - știu eu ce-i de făcut. Când o să vină ursul după fata noastră, noi o s-o gătim pe fata ciobanului și i-o dăm pe ea în loc.

Într-o zi, pe când se aflau cu toții acasă, iată intră în curte o trăsură. Și ce

să vezi?! Se coboară din trăsură un urs, se apropie de negustor și îi spune:

— Dă-mi fata.

Negustorul nu știa ce să răspundă. Mama însă, a priceput de îndată ce are de făcut. A gătit-o pe fata ciobanului și i-a adus-o ursului. Ursul a așezat-o în trăsură și a plecat. Cum au pornit, ursul a început să mormăie și a vrut s-o mănânce. Atunci, ea a mărturisit că e fata ciobanului și nu a negustorului.

Ursul s-a întors la negustor și i-a spus:

— M-ai înșelat, dă-mi-o pe fata cea adevărată.

Din nou s-au pornit cu toții pe plâns. Au gătit fata, și-au luat rămas bun de la ea și i-au dat-o ursului. Ursul a așezat-o în trăsură și au plecat. Au mers ei cât au mers, au ajuns într-o pădure mare și s-au oprit. Ursul s-a dat jos din trăsură și a spus:

— Aici e casa noastră, vino după mine.

Ursul a coborât într-o groapă, iar fata s-a dus după el. După aceea, ursul a

deschis o ușă mare, a tras-o pe fată într-un beci întunecos și a spus:

—Vino după mine.

Fata tremura de spaimă și se gândea că i-a sosit sfârșitul, dar tot s-a dus după urs.

Deodată se auzi un bubuit ca un tunet. Se făcu lumină și fata văzu că nu este într-un beci, ci într-un palat bogat. Peste tot lumini, muzică; oameni frumos îmbrăcați o întâmpină și i se închină, iar lângă ea, un prinț tânăr.

Prințul s-a apropiat de fată și i-a spus:

— Nu sunt urs, sunt prinț și vreau să mă însor cu tine.

Pe urmă au trimis după părinții fetei, au poftit oaspeți și au făcut nuntă. Și au trăit fericiți, iar creanga de alun au păstrat-o cu mare grijă.